UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

17. De raptoribus, incendiariis & violatoribus Ecclesiarum

urn:nbn:de:hbz:466:1-63433

Visual Library

TITULUS XVII.

De Raptoribus, Incendiariis, & Violatoribus Eccleſiarum.

Q. 1. *Raptus perſonarum quid ſit, & quæ pœnæ raptoribus ſint conſtitutæ? Reſp.* 1. De raptu in ordine ad matrimonium dirimendum, actum eſt ad *Libr. IV. Decretal. Tit. 1. §. 3. Q. 7.* in ordine ad pœnas alias definitur raptus, quod ſit delictum publicum, quo virgo aut alia mulier, ſive ſoluta, ſive ligata, honeſta tamen & ingenua violentè abducitur de loco in locum moraliter diverſum libidinis exercendæ, aut etiam matrimonii cum eâ contrahendi cauſa. *Pirh.* h. t. n. 1. Wieſtn. *n. 1.* arg. *L. un. C. de rapt. Virg.*

Reſp. 2. Pœna raptui mulieris inhoneſtè viventis *de Jure Civili* eſt tantùm arbitraria, quia raptus propriè non eſt; de *Jure* tamen Canon. & Trid. ſtatutas pœnas talis rapiens incurrit. Pœnas in raptores virginum, & aliarum fœminarum honeſtarum de Jure Civ. ſtatutas videre eſt in *L. un. C. de rapt. Virg.* per quam parentibus & propinquis licebat raptorem in raptu deprehenſum, eique auxiliantes impunè occidere; ſi poſt fugam deprehenſus & legitimè convictus raptor & Socii jubebantur ultimo ſupplicio affici, quam pœnam confirmavit *Conſtit. Crim. a.* 118. bona mobilia eorundum raptæ addicebantur, matrimonium inter raptorem & raptam non per-

terat

terat conſiſtere. Demum de jure Canonico *antiquo* licet potuerit inter raptorem & raptam matrimonium conſiſtere per *c. fin. h. t.* raptor tamen efficiebatur ſervus mulieris, ſi eam invitam rapuiſſet, patris autem, ſi conſentientem quidem, ſed patre reluctante abduxiſſet. *c. 3. cauſ. 36. q. 1.* raptor & ejus fautores excommunicabantur, ſi Laici eſſent. *can. 1. cauſ. 36. q. 2.* ſi Clerici, deponebantur à gradu & ordine Clericali. *can. 4. cauſ. & q. cit.* Quid jure novo Trid. ſtatuatur, vide *Seſſ. 24. c. 9. de ref. matr. & dicta ſuperius ad Libr. 4. l. cit.*

Q. 2. *Raptus rerum ſeu rapina quid ſit, & quæ pœnæ raptoribus conſtitutæ? Reſp.* 1. Rapina propriè ſumpta eſt injuſta rei alienæ mobilis aut ſe moventis per vim facta ablatio. Hodie ex *Conſtit. Carol. a 126.* eſt delictum publicum. Diſtinguitur ab *invaſione*, quia res *immobiles* propriè invaduntur, non rapiuntur: à *furto*, quod committitur absque vi; à *concuſſione*, in quâ quidem *vis compulſiva* per metum, non *ablativa* intervenit, cum concuſſio ſit delictum, quo alicui terror absque vi parata incutitur, pecuniæ v. g. extorquendæ causâ: à *prædatione* ſeu *viarum graſſatione* (*robbaria* etiam dicta) quòd prædatio addat violentæ ablationi inſidioſam aggreſſionem, cui aggreſſioni ſi accederet occiſio, *latrocinium* diceretur: à *raptu* & *plagio*, quia raptus committitur, dum quis perſonam honeſtam per vim abducit &c. *plagium*, dum quis aliâ de cauſa furatur hominem liberum vel ſervum, eúmque ven-

 dit,

dit, aut perſuadet, ut filius à parentibus, ſervus à Domino aufugiat.

Reſp. 2. Præterquam quòd raptor contrahit duplicem obligationem, unam, quæ ad reparationem damni tendit, ejusque gratiâ prodita ſunt remedia perſecutoria rei; alteram ad pœnam, quò ſpectant remedia pœna perſecutoria, uti eſt actio vi bonor. raptor. &c. hodie, cum ex uſu receſſerit *actio vi bonor. rapt. & furti.* raptores propriè dicti de *Jure Civili* puniuntur criminaliter ex *Conſtit. Carol.* quæ juxta *art.* 126. eſt ultimi ſupplicii, gladii ſcil. vel pro conſuetudine loci. De *Jure Canon.* raptor eſt ab Epiſcopo loci, ubi contigit rapina, excommunicandus, & ſi renuat ſatisfacere, mortuus caret ſepulturâ Eccleſiaſticâ. *c. 1. 2. 3. h. t. c. 2. de furt. Pyratæ* infeſtantes mare ad ditionem Rom. Eccleſ. pertinens & qui bona Catholicorum in mari naufragantium diripiunt, excommunicationem incurrunt latæ ſententiæ, Bulla Cœn. *caſu 3. & 4.* Graſſatores viarum & latrones publici excluduntur aſylo Conſtit. Gregor. XIV. *Cùm alias.* & Conſt. Benedicti XIII. *Ex quo*, edit. 6. *Id. Junij* 1725.

Q. 3. Incendiarii qui dicantur, & quæ eorum pœna? Reſp. 1. Propriè dicti incendiarii ſunt qui dolo & deditâ operâ ſive ſcientes prudentes appoſito igne urbes, domos, prædia, ædificia aliáve bona aliena, per ſe vel per alios accendunt, aut ad hoc mandatum, auxilium, conſilium præſtant.

Reſp. 2. *Jure Canonico* incendiarii tales

communicandi ſunt & privandi ſepulturâ Eccleſiaſticâ, niſi ante mortem pœnituerint, & factâ pro modo facultatum damni reparatione abſoluti fuerint *c. 5. h. t.* obligatio ſatisfaciendi etiam tranſit ad hæredes pro viribus hæreditariis *c. 5. cit.* per quod cap. Jus Civile ſtatuens ex delicto defuncti non teneri hæredem, correctum eſt. De jure autem *Civili* ex cit. *Conſtit. Carol. art. 125.* & hodie in incendiarios *propriè* dictos pœna ignis ſtatuta, Pœna incendii non quidem *dolo* ſed *culpa* facti pro modo culpæ eſt arbitraria; quod negativè probatur, quia non reperitur in jure certa pœna. Locum tamen habet Actio Civilis ad reparanda damna. *t. t. Inſt. ff. C. ad L. Aquil. &c. tit. de injur.* ad quorum reparationem tum modò quis ante ſententiam judicis obligatur, ſi culpa Theologicè gravis ſubſit. Demum & illud ex Pichl. *n. 8. h. t.* notandum, quòd ſi in cujusquam ædibus ortum ſit incendium, non præſumi quidem *dolo* inhabitantium id factum, quia dolus non præſumitur, aliquam tamen culpam inhabitantium *in genere* præſumi, ſaltem levem vel leviſſimam. *L. 3. §. 2. ff. de off. Præſ. Vig.* nullus autem *in particulari* abſque indiciis. Ulteriùs pergit, caſu quo de nullo in particulari præſumptio culpæ emergat, nec Patremfam. nec alium compelli poſſe ad reparandum damnum, ſed quoad hoc inter caſus fortuitos incendium eſſe reputandum ex *L. 23. in fin. ff. 3. R. I.* Ratio, quia grave adeo onus abſque præſumptione moralem certitudinem faciente non imponendum. Quòd ſi

vero

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

verò conſtet de alicujus culpa, tunc ſi ipſe Pa-
terſam. ſit, eſſe ipſum conveniendum ab iis, qui
damnum paſſi ſunt, ſi verò *ſervus*, iſque extra
officium deliquerit, aut pro diligente ſemper ſit
habitus, Patremſam. non poſſe conveniri.

*Q. 4. Quinam ſint violatores Eccleſiarum, &
quæ illis pœnæ ſtatutæ? Reſp.* 1. Violatores Eccle-
ſiarum *hìc* dicuntur, qui Eccleſias, aliáque loca
Sacra & Religioſa violenter effringunt & ſpoliant.
Fures *Sacrilegi* vocantur illi, qui citra effractio-
nem & violentiam vel rem ſacram de loco ſa-
cro, vel rem ſacram de loco non ſacro (vel rem
non ſacram de loco ſacro juxta Jus Can. *can. 21.
§. Sacrilegium. cauſ. 17. q. 4.*) auferunt.

Reſp. 2. Hodierno Jure juxta *Ord.* Carol. art. 172.
& ſeq. qui Hierothecam (Die Monſtranz) cum
hoſtiâ conſecratâ abſtulerit, etiamſi ſine effractio-
ne factum, jubetur comburi vivus: qui aliud va-
ſacrum argenteum, cum vel ſine reliquiis, cali-
cem, patenam, alio mortis genere plectendus est.
De *Jure Canonico* autem excommunicatione ipſo
facto, & privatione ſepulturæ, niſi ſatisfiat, c. 22.
de ſent. excomm. c. fir. de furt. c. 16. de ſor. compe.

TITULUS XVIII.

De furtis.

Q. *1. Quid & quotuplex ſit furtum? Reſp.* 1. Fur-
tum juxta Thom. D. *2. 2. q. 68. art. 3.* eſt
occulta acceptio rei alienæ, domino rationabiliter
invito: vel aliquanto fuſiùs, eſt contrectatio dolo-

ſa